en utilfredsstillende Skikkelse, naar man behandler et saa omfattende Forslag om Fæsteafløsning, men saa dog i forskjellige Skikkelser bevarer Muligheden for, at et udstrakt Fæsteræsen kan vedblive. Den Skikkelse, som Fleertallet og som jeg med Fleertallet ønsker, at Loven maa faae, er den anden ikke saa lidet herfra forskjellige, at man, naar alle Fæstecontracter ere løbne rundt, kan sige, at hele det gamle Fæstevæsen er ophørt i Danmark. Efter hele min Betragtning af Fæstevæsenet vilde det være et overordentligt stort Resultat, som man herved vilde naae. Naar det kunde lykkes at afslutte hele den gamle Fæsteforhandling, vilde det efter min Mening omtrent være den vigtigste Ting, som kunde skee i nogen Rigsdagssession i denne Valgperiode. Da imidlertid enkelte Fæstere muligviis kunde ønske, at Tilladelsen til Fæsteforholdet skulde vedblive, komme vi herved til en tredie mulig Skikkelse af hele Loven. Vi have jo seet et heelt kongeligt Godses Fæstere paa Falster flere Aar efter, at de vare blevne Selveiere, forlange Fæste igjen, og saaledes kan der jo bestandig momentviis gjøre sig underlige Stemninger gjældende; — af et Hensyn til enkelte Fæsteres beslægtede Betragtninger skal ogsaa jeg bøie mig, hvis et Fleertal skulde ønske at gaae en Vei midt imellem de tvende først angivne Veie. Dette er antydet i, at et Forslag, som et Mindretal, hvortil jeg hører, har stillet om, at Bestemmelsen om Livsfæste og 50-aarig Forpagtning skal gaae ud, ikke er tiltraadt af det ellers 6te Medlem i det ellers flere Gange gjentagne Fleertal. Vedtager man efter den Antydning, der ligger i det forskjellige Antal Forslagsstillere ved det omhandlede Forslag, at § 9 skal gaae ud, men at derimod den anden Bestemmelse, som jeg med et Mindretal foreslaaer skal gaae ud, at den skal blive staaende, da vil jeg, hvis derved en Overeenskomst skulde senere kunne naaes, for en Deel rolig kunne gaae ind paa en saadan tredie complet Omdannelse af Loven, naar jeg blot havde den ærede Forslagsstillers Ord for, at den Betragtning, som da synes at maatte fremgaae deraf, er rigtig, nemlig den, at naar Fæstet vedbliver efter den første Fæsteledighed, skal dog Vedkommende have Ret til paa et senere Stadium at forde Afløsning i Henhold til denne Lov, altsaa at Loven ikke blot skulde gjælde for den første Fæsteledighed, men vedblive i Fæsternes Interesse at være en Fæsteafløsningslov. Paa denne Maade vilde Loven ganske vist faae en tredie complet omdannet Skikkelse, og dette vil jeg som sagt kunne gaae ind paa, naar man derved kunde faae en Overeenskomst, om jeg end derved vilde gaae bort fra det i mine Dine Bedste, nemlig, at Thinget besluttede sig til at gaae den Vei, at denne Lov gjorde en Ende paa alt Fæste.

Scavenius: De 3 Paragrapher, som vi for Dieblikket forhandle, ere hvad man kan kalde Overeenskomstparagrapherne i Lovforslaget. Saaledes som Forslaget er forelagt, indeholde disse Paragrapher et Tilbud fra den Side, som har indbragt det, et Tilbud, som man fra den anden Side vistnok havde kunnet føle sig tilfredsstillet med, hvis der iøvrigt skulde være nogen Udsigt til at føre denne Lov igjennem. Dette synes imidlertid ikke at skulle blive Tilfældet, efter at Udvalgets Flertal har foreslaaet, at § 9 skal udstemmes. Jeg skal derfor blot indskrænke mig til den ganske korte Bemærkning, at forsaavidt man saaledes som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, vil tænke paa nogen Overeenskomst mellem de paagjældende Parter, og man ikke har noget Haab om eensidig at kunne sætte Lovforslaget igjennem, saa turde det være nødvendigt at vedtage § 9, som den er forelagt, maaskee med enkelte Ændringer i en eller anden Retning. Hvad § 14 angaaer, da har den efter min Mening noget mindre Betydning; jeg kan ikke udtale noget Bestemt derom; men jeg kan dog nok tænke mig, at man kunde komme til Enighed om Loven, selv om § 14 ikke skulde blive vedtagen.

Holstein: Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller), som for et Dieblik siden havde Ordet, troer jeg nærede en utidig Frygt for Consequentserne af Loven under visse Eventualiteter. Det er dog virkelig klart, at naar det er at befrygte, at Bestemmelserne i §§ 8 og 9 skulde føre med sig, at der kan komme Forpagtninger paa